

en Afvigelse fra Forretningsordenen, saaledes at disse fire Sager, jeg har tilladt mig at nævne, hvoraf de 3 have været til anden Behandling idag og den fjerde til anden Behandling i Mødet igaar, kunne tages til tredje Behandling i Mødet imorgen. Hvis det usandsynlige Tilfælde skulde indtræde, at der skulde være Vndringsforslag at stille, ville saadanne Vndringsforslag jo da maatte meddeles i Løbet af Dagen. Jeg stiller altsaa under Afstemning, om disse 4 Sager kunne antages til 3die Behandling imorgen, naaget den regulativmæssige Frist af 3 Gange 24 Timer ikke til den Tid er forløben.

Ved den derpaa foretagne Afstemning, blev denne Afvigelse fra Forretningsordenen eensstemmig vedtaget med 37 Stemmer.

Formanden. Den næste Sag, vi gaae over til, er den, som angaaer den af Regulativcomiteen forlangte Bemyndigelse for Formanden. Regulativcomiteens Indstilling er i sin Tid omdeelt paa de Herrers Pladser.*) Det er en Sag, som kommer ind under Forretningsordenens § 25: naar det derfor først er afgjort, om Thinget i det Hele vil indlade sig paa dette Forslags Fremme, skal jeg nærmere fremkomme med Forslag om, paa hvad Maade jeg mener den bør behandles. Den ærede Ordfører for Regulativcomiteen har

Ordføreren (Blechingberg): Regulativcomiteens Indstilling er foranlediget ved en Skrivelse af 19de d. M. fra Formanden, der tilstillede Udvalget en Skrivelse af 11te f. M. fra Indenrigsministeriet, hvori denne med Hensyn til den fremtidige Ordnen af de Localer paa Christiansborg Slot, der ere stillede til Rigsdagens Disposition, i den Formening at Rigsdagen kunde ønske, at erholde Sagen ordnet paa en Maade, hvorved ifkun dens egne Embedsmænd havde Adgang til Localerne imellem Sessjonerne, henstillede, om det ikke hensigtsmæssigt maatte kunne udfores paa den Maade, at Localerne affondredes fra de til Statens Disposition værende Dele af Slottet, og overleveredes tilligemed Inventariet til Rigs-

dagens eget Tilsyn og Vedligeholdelse. I Forbindelse hermed har Formanden henledet Opmarksomheden paa adskillige andre Gjenstande, hvorom det maatte ønskes, at Forholdsregler bleve tagne. Som saadanne Gjenstande ere i Skrivelsen udhævede 1) Nødvendigheden af en Rigsdagen til Ansvar staaende fast Embedsautoritet, hvem Tilsynet med Localerne, Inventariet, Archivet, Bibliotheket m. v. ogsaa i Tiden mellem Sessjonerne maatte være overdraget, og af hvem de nødvendige Forberedelser til Rigsdagens Sammenkomst maatte iværksættes; 2) en mulig Omdannelse og Omveling af de begge Thing anviste Localer og mulig dels nødvendige, dels forbedrede Forandringer i Thingenes ydre Forretningsvæsen, samt 3) fremfor Alt saadanne Foranstaltninger, der maatte fikke Rigsdagen en hensigtsmæssig og saavidt dermed forenelig oconomiff Trykning af Rigsdagens Tidende og Ordnen af de dermed i Forbindelse staaende Apparater. I denne Skrivelse opfordredes Udvalget for Forretningsordenen til at tage under Overveelse, hvorledes paa den hensigtsmæssigste Maade saadanne foreløbige Foranstaltninger i Mellemtiden inden den næste Rigsdagssession kunde blive tagne til Vedtagelse, saavidt fornuddent, af den kommende Rigsdag. Efter den Anledning, som var givet ved denne Skrivelse, tog Udvalget Sagen under Overveelse, og Resultatet af denne Overveelse foreligger Forsamlingen. Vi have ikke kunnet indsee rettere, end at det vilde være hensigtsmæssigt at overdrage det omhandlede Hverv til det Medlem af Thinget, der, har fungeret som Formand. De Grunde, hvorpaa vi have støttet denne vor Formening, foreligger Forsamlingen, og jeg behøver saaledes ikke at gjentage dem.

Efter at dette Andragende var vedtaget, har jeg som Ordfører for Udvalget ved dette Thing confereret med Ordføreren for Udvalget i det andet Thing, og derefter har man forenet sig om en eenslydende Indstilling til begge Thing, hvilken ligeledes foreligger Forsamlingen, og som gaaer ud paa, at Landstinget bemyndiger for sit Vedkommende Formanden til i Mellemtiden, mellem den nuværende, og den næste Rigsdagssession, at træffe saadanne foreløbige Foranstaltninger, som maatte ansees fornødne eller

*) See denne Tidendes Nr. 256. Sp. 40, 66—67.